

عنوان مقاله:

بکارگیری انرژی پایدار باد در معماری سنتی آسبادهای ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مریم جعفری فارسانی - مربی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

اکرم شمسی پور دهکردی - مربی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

زهرا نقدی دورباطی - مربی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

خلاصه مقاله:

یکی از اصول اصلی معماری پایدار استفاده از انرژی های تجدید پذیر است. نیروی آیرودینامیکی باد و انرژی حاصل از آن یکی از نیروهای مؤثر در تهویه، سرمایش و آسیا کردن غلات در مناطق گرم و کم آب ایران بوده است. آسبادهای بخشی از میراث های صنعتی و پایدار در نواحی گرم و خشک خراسان و سیستان هستند که به دلیل کمبود آب از نیروی باد صد و بیست روزه سیستان برای به حرکت درآوردن چرخ آنها جهت تولید گندم استفاده شده است. هدف اصلی این نوشتار بر اساس بررسی نحوه عملکرد آسبادهای ایران در بهره گیری از انرژی پایدار باد و تحلیل شاخصه های معماری پایدار در این ساختارهای سنتی شکل می گیرد و بر اساس آن با استفاده از روش های توصیفی- تحلیلی و جمع آوری اطلاعات به شیوه کتابخانه ای و مطالعات میدانی، ضمن معرفی معماری پایدار، روش های بهروری بناهای سنتی مناطق حاشیه کویر ایران از انرژی باد بررسی می گردد و سپس به بررسی تاریخچه، خاستگاه و نحوه عملکرد آسبادهای در بهره گیری از انرژی پایدار باد به طور خاص پرداخته و شاخصه های پایداری در معماری بومی آسبادهای بیان می گردد. در نهایت نتیجه می شود که ه شناخت، معرفی و حفاظت این آثار به وسیله مستند سازی، ارائه طرح های جامع مرمت و احیا و آماده سازی آنها برای ثبت در فهرست میراث جهانی، می تواند در جذب گردشگران و توسعه فرهنگی، هنری و اقتصادی منطقه، ساختن محیط زیست مناسب و بهبود الگوی مصرف انرژی مؤثر باشد در حالی که خلاقیت ساکنان حاشیه کویر و چگونگی سازش آنها با طبیعت را به معرض نمایش می گذارد.

کلمات کلیدی:

آسباد، معماری سنتی، معماری پایدار، انرژی باد، حفاظت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266241>

